

קפסאות בלפור חקק

האשה בחנות לממפר עתיקות
פניה ולבה שוים.
היא עשתה לי פנים קפואות קשות
כמו אינה יודעת לצחק ולבכות.
טילתי בין התניות
מחפש אנשים כלבבי
והתפלאתי שאמרה בפנים קפואות
שהיא עושה מהשירים שלי
קפסאות.

כְּאֲשֶׁר מֵרָחֹק לָהּ וְעֲצוּבָה לָהּ
הִיא עוֹשֶׂה מִהַשִּׁירִים קַפְסָאוֹת חֲדָשׁוֹת
וְשָׂמָה בְּתוֹכָם אֶת הַכְּאֲבִים וְהַמְצוּקוֹת.
כִּי אָמְרָה הָאִשָּׁה שְׂמוֹכֶרֶת עֲתִיקוֹת
כִּי אָמְרָה וּפְנִיָה רְכוֹת נוֹאֲשׁוֹת.
הַפְּלֵא וּפְלֵא, נְסִים וְנִפְלְאוֹת
אִיךְ אִשָּׁה עוֹשֶׂה מִשִּׁירִים קַפְסָאוֹת.

הָאִשָּׁה בְּחִנּוֹת לְמִמְכָּר עֲתִיקוֹת
אִיךְ תִּמְכַּר אֶת נַפְשָׁהּ הַמְּכֻסָּה.
אֶת לְבָבָהּ רְאִיתִי לְכוּד
בְּקַפְסָה.

מתוך: בלפור חקק. אגדת הדבש המר. הוצאת שלהב"ת-טובה

ירושלים 1993